

Коринћанима посланица прва светог апостола Павла

Захвалност Богу, што је Коринту дата благодат јеванђелска. Треба се чувати свађа и раздељивања. Реч о крсту лудост, али је опет сила Божија.

¹ Од Павла вољом Божијом позваног апостола Исуса Христа, и од Состена брата,

² цркви Божијој која је у Коринту, освећенима у Христу Исусу, позванима светима, са свима који призивају име Господа нашег Исуса Христа на сваком месту и њиховом и нашем:

³ Благодат вам и мир од Бога Оца нашег и Господа Исуса Христа.

⁴ Захваљујем свагда Богу свом за вас што вам је дана благодат Божија у Христу Исусу,

⁵ те се у свему обогатисте кроза Њ, у свакој речи и сваком разуму,

⁶ као што се сведочанство Христово утврди међу вама;

⁷ тако да немате недостатка ни у једном дару, ви који чекате откривења Господа нашег Исуса Христа,

⁸ који ће вас и утврдити до самог краја да будете прави на дан Господа нашег Исуса Христа.

⁹ Веран је Бог који вас позва у заједницу Сина свог Исуса Христа, Господа нашег.

¹⁰ Молим вас пак, браћо, именом Господа нашег Исуса Христа да сви једно говорите, и да не буду

међу вама распре, него да будете утврђени у једном разуму и у једној мисли.

¹¹ Јер сам чуо за вас, браћо моја, од Хлојиних домашњих да су свађе међу вама,

¹² а то кажем да један од вас говори: Ја сам Павлов; а други: Ја сам Аполов; а трећи: Ја сам Кифин; а четврти: Ја сам Христов.

¹³ Еда ли се Христос подели? Еда ли се Павле разапе за вас? Или се у име Павлово крстите?

¹⁴ Хвала Богу што ја ниједног од вас не крстих осим Криспа и Гаја;

¹⁵ да не рече ко да у своје име крстих.

¹⁶ А крстих и Стефанин дом: даље не знам јесам ли кога другог крстио.

¹⁷ Јер Христос не посла мене да крстим, него да проповедам јеванђеље, не премудрим речима, да не изгуби силу крст Христов.

¹⁸ Јер је реч крстова лудост онима који гину; а нама је који се спасавамо сила Божија.

¹⁹ Јер је писано: Погубићу премудрост премудрих, и разум разумних одбацићу.

²⁰ Где је премудри? Где је књижевник? Где је препирач овог века? Не претвори ли Бог мудрост овог света у лудост?

²¹ Јер будући да у премудрости Божијој не позна свет премудрошћу Бога, била је Божија воља да лудошћу поучења спасе оне који верују.

²² Јер и Јевреји знаке ишту, и Грци премудрости траже.

²³ А ми проповедамо Христа разапетог, Јеврејима, дакле, саблазан а Грцима безумље;

²⁴ онима пак који су позвани, и Јеврејима и Грцима, Христа, Божију силу и Божију премудрост.

²⁵ Јер је лудост Божија мудрија од људи, и слабост је Божија јача од људи.

²⁶ Јер погледајте знање своје, браћо, да нема ни много премудрих по телу, ни много силних ни много племенитих;

²⁷ него што је лудо пред светом оно изабра Бог да посрами премудре; и што је слабо пред светом оно изабра Бог да посрами јако;

²⁸ и што је неплеменито пред светом и уништено изабра Бог, и што није, да уништи оно што јесте,

²⁹ да се не похвали ниједно тело пред Богом.

³⁰ Из ког сте ви у Христу Исусу, који нам поста премудрост од Бога и правда и освећење и избављење.

³¹ Да (као што се пише) ко се хвали, Господом да се хвали.

2

Апостоли познају само Исуса Христа, распетог.

¹ И ја дошавши к вама, браћо, не дођох с високом речи или премудрости да вам јављам сведочанство Божије.

² Јер нисам мислио да знам шта међу вама осим Исуса Христа, и то распетог.

³ И ја бејах међу вама у слабости, и у страху и у великом дрхтању.

⁴ И реч моја, и поучење моје не беше у надговорљивим речима људске премудрости, него у доказивању Духа и силе.

⁵ Да вера ваша не буде у мудрости људској него у сили Божијој.

⁶ Али премудрост говоримо која је у савршенима, а не премудрост века овог ни кнезова века овог који пролазе.

⁷ Него говоримо премудрост Божију у тајности сакривену, коју одреди Бог пре света за славу нашу;

⁸ које ниједан од кнезова века овог не позна; јер да су је познали, не би Господа славе разапели.

⁹ Него као што је писано: Шта око не виде, и ухо не чу, и у срце човеку не дође, оно уготови Бог онима, који Га љубе.

¹⁰ А нама је Бог открио Духом својим; јер Дух све испитује, и дубине Божије.

¹¹ Јер ко од људи зна шта је у човеку осим духа човечијег који живи у њему? Тако и у Богу шта је нико не зна осим Духа Божијег.

¹² А ми не примисмо духа овог света, него Духа који је из Бога, да знамо шта нам је даровано од Бога;

¹³ које и говоримо не речима што је научила човечија премудрост, него шта учи Дух Свети; и духовне ствари духовно радимо.

¹⁴ А телесни човек не разуме шта је од Духа Божијег; јер му се чини лудост и не може да разуме, јер треба духовно да се разгледа.

¹⁵ Духовни пак све разгледа, а њега самог нико не разгледа.

¹⁶ Јер ко позна ум Господњи да Га поучи? А ми ум Христов имамо.

3

Укор због неслоге и подела због учитеља који су само слуге Божије. Темељ спасења је Исус

Христос.

¹ И ја, браћо, не могах с вама говорити као с духовнима него како с телеснима, као с малом децом у Христу.

² Млеком вас напојих а не јелом, јер још не могасте, и ни сад још не можете,

³ јер сте још телесни. Јер где су међу вама зависти и свађе и неслоге, нисте ли телесни, и не живите ли по човеку?

⁴ Јер кад говори ко: Ја сам Павлов; а други: Ја сам Аполов; нисте ли телесни?

⁵ Ко је дакле Павле а ко ли Аполо до само слуге кроз које веровасте, као што и сваком Господ даде?

⁶ Ја посадих, Аполо зали, а Бог даде те узрасте.

⁷ Тако нити је онај шта који сади, ни онај који залива, него Бог који даје те расте.

⁸ А онај који сади и који залива једнаки су; и сваки ће примити своју плату по свом труду.

⁹ Јер ми смо Богу помагачи, а ви сте Божија њива, Божија грађевина.

¹⁰ По благодати Божијој која ми је дана, ја као премудри неимар поставих темељ, а други зида у висину; али сваки нека гледа како зида.

¹¹ Јер темеља другог нико не може поставити осим оног који је постављен, који је Исус Христос.

¹² Ако ли ко зида на овом темељу, злато, сребро, драго камење, дрва сено, сламу,

¹³ сваког ће дело изаћи на видело; јер ће дан показати, јер ће се огњем открити, и свако дело показаће огањ као што јесте.

¹⁴ И ако остане чије дело што је назидео, примиће плату.

¹⁵ А чије дело изгори, отићи ће у штету: а сам ће се спасти тако као кроз огањ.

¹⁶ Не знате ли да сте ви црква Божија, и Дух Божји живи у вама?

¹⁷ Ако поквари ко цркву Божију, поквариће њега Бог: јер је црква Божија света, а то сте ви.

¹⁸ Нико нека се не вара: ако ко међу вама мисли да је мудар на овом свету, нека буде луд да буде мудар.

¹⁹ Јер је премудрост овог света лудост пред Богом, јер је писано: Хвата премудре у њиховом лукавству.

²⁰ И опет: Господ зна помисли мудрих да су ништа.

²¹ Зато нико да се не хвали човеком, јер је све ваше.

²² Био Павле, или Аполо, или Кифа, или свет, или живот или смрт, или садашње, или будуће: све је ваше;

²³ а ви сте Христови, а Христос Божји.

4

Апостолска служба и понижење.

¹ Тако да нас држе људи као слуге Христове и пристава тајна Божијих.

² А од пристава се не тражи више ништа, него да се ко веран нађе.

³ А ја мало марим што ме судите ви или човечији дан; а ни сам себе не судим.

⁴ Јер не знам ништа на себи; но зато нисам оправдан, али Онај који мене суди Господ је.

⁵ Зато не судите ништа пре времена, докле Господ не дође, који ће изнети на видело што је сакривено у тами и објавиће савете срдачне и тада ће похвала бити сваком од Бога.

⁶ А ово, браћо моја, приговорих себи и Аполу вас ради, да се од нас научите да не мислите за себе више него што је написано, и да се кога ради не надимате један на другог.

⁷ Јер ко тебе повишује? Шта ли имаш што ниси примио? А ако си примио, што се хвалиш као да ниси примио?

⁸ Ето сте сити, ето се обогатисте, без нас царујете. О да бисте царовали, да бисмо и ми с вама царовали!

⁹ Јер мислим да Бог нас апостоле најстражње постави, као оне који су на смрт осуђени; јер бисмо гледање и свету и анђелима и људима.

¹⁰ Ми смо будале Христа ради, а ви сте мудри у Христу; ми слаби, а ви јаки; ви славни, а ми срамотни.

¹¹ До овог часа и гладујемо, и трпимо жеђ, и голотињу, и муке и потуцамо се,

¹² и трудимо се радећи својим рукама. Кад нас псују, благосиљамо; кад нас гоне трпимо;

¹³ кад хуле на нас, молимо; постасмо као сметлиште света, по коме сви газе досад.

¹⁴ Не пишем ја ово да посрашим вас, него вас учим као своју љубазну децу.

¹⁵ Јер ако имате и триста учитеља у Христу, али немате много отаца. Јер вас ја у Христу Исусу родих јеванђељем.

¹⁶ Него вас молим, угледајте се на мене као и ја на Христа.

¹⁷ Зато послах к вама Тимотија, који ми је син љубазни и верни у Господу; он ће вам опоменути путеве моје који су у Христу Исусу, као што свуда и у свакој цркви учим.

¹⁸ Неки се надуше као да ја нећу доћи к вама.

¹⁹ Али ћу вам доћи скоро, ако Бог да, и нећу гледати на речи оних што су се надули, него на силу.

²⁰ Јер царство Божије није у речи него у сили.

²¹ Шта хоћете? Да дођем к вама с прутом или с љубави и духом кротости?

5

Осуда због разврата. Не мешати се са развратницима и не трпети их у заједници.

¹ Врло се гласи да је курварство међу вама, и такво курварство какво се ни међу незнабошцима не чује, да некакав има жену очеву.

² И ви се још надимате, место да плачете, да се извади између вас онај који је учинио то дело.

³ Јер ја, који ако нисам код вас телом, али духом ту живим, већ одсудих као да сам тамо, да се онај који је то тако учинио,

⁴ у име Господа нашег Исуса Христа кад се саберете ви и мој дух, са силом Господа нашег Исуса Христа,

⁵ да се онај преда сотони на мучење тела, да би се дух спасао у дан Господа нашег Исуса Христа.

⁶ Није добра хвала ваша. Не знате ли да мало квасца све тесто укисели?

⁷ Очистите дакле стари квасац, да будете ново тесто, као што сте пресни; јер и пасха наша закла се за нас, Христос.

⁸ Зато да празнујемо не у старом квасцу, ни у квасцу пакости и лукавства, него у пресном хлебу чистоте и истине.

⁹ Писах вам у посланици да се не мешате с курварима;

¹⁰ и то ја не рекох за курваре овог света, или тврдице или идолопоклонице; јер бисте морали изићи из света.

¹¹ А сад вам писах да се не мешате ако који који се брат зове, постане курвар, или тврдица, или идолопоклоник, или кавгација, или пијаница, или хајдук; с таквима да и не једете.

¹² Јер шта је мени стало да судим оне који су напољу? Не судите ли ви оне који су унутра?

¹³ А оне који су напољу судиће Бог. Извадите злога између себе.

6

О расправама пред судом. О неправедницима и разврату.

¹ Сме ли који од вас, кад има тужбу на другог, ићи на суд неправеднима, а не светима?

² Не знате ли да ће свети судити свету? Кад ћете дакле ви свету судити нисте ли вредни судити мањим стварима?

³ Не знате ли да ћемо анђелима судити, а камоли стварима овог света?

⁴ А ви кад имате тужбе за ствари овог света, узмете за судије оне које у цркви не броји нико ни у шта!

⁵ На срамоту вашу говорим: зар нема међу вама ниједног мудрог који може расудити међу браћом својом?

⁶ Него се брат с братом суди, и то пред невернима!

⁷ И то је већ врло срамно за вас да имате тужбе међу собом. Зашто радије не трпите неправду? Зашто радије не прегорите штету?

⁸ Него ви сами чините неправду и штету, па још браћи!

⁹ Или не знате да неправедници неће наследити царство Божије? Не варајте се: ни курвари, ни идолопоклоници, ни прељубочинци, ни аџувани, ни мужеложници,

¹⁰ ни лупежи, ни лакомци, ни пијанице, ни кавгације, ни хајдуци, царство Божије неће наследити.

¹¹ И овакви бејасте неки; него се опрасте и посветисте и оправдасте именом Господа нашег Исуса Христа и Духом Бога нашег.

¹² Све ми је слободно, али није све на корист; све ми је слободно, али нећу да шта овлада мноме.

¹³ Јела су за трбух, и трбух је за јела; али ће Бог и ова и оног покварити. А тело није за курварство, него за Господа, и Господ за тело.

¹⁴ А Бог и Господа подиже, и нас ће подићи силом својом.

¹⁵ Не знате ли да су телеса ваша уди Христови? Хоћу ли дакле узети уде Христове и од њих начинити уде курвине? Боже сачувај!

¹⁶ Или не знате да ко се с курвом свеже једно тело с њом постане? Јер, рече, биће двоје једно тело.

¹⁷ А ко се Господа држи један је дух с Господом.

¹⁸ Бежите од курварства; јер сваки грех који човек чини осим тела је; а који се курва он греши свом телу.

¹⁹ Или не знате да су телеса ваша црква Светог Духа који живи у вама, ког имате од Бога, и нисте своји?

²⁰ Јер сте купљени скупо. Прославите дакле Бога у телесима својим и у душама својим, што је Божије.

7

О браку и о онима који нису у браку.

¹ А за оно што ми писасте: добро је човеку да се не дохвати до жене:

² Али због курварства сваки да има своју жену, и свака жена да има свог мужа;

³ муж да чини жени дужну љубав, тако и жена мужу.

⁴ Жена није господар од свог тела, него муж; тако и муж није господар од свог тела, него жена.

⁵ Не забрањујте се једно од другог, већ ако у договору за време, да се постите и молити Богу; и опет да се састанете, да вас сотона не искуша вашим неуздржањем.

⁶ Али ово говорим по свету а не по заповести;

⁷ јер хоћу да сви људи буду као и ја; али сваки има свој дар од Бога: овај дакле овако, а онај онако.

⁸ А нежењеним и удовицама велим: добро им је ако остану као и ја што сам.

⁹ Ако ли се не уздрже, нека се жене и удају; јер је боље женити се неголи упаљивати се.

¹⁰ А ожењеним заповедам, не ја него Господ, да се жена од мужа не раздваја

¹¹ (ако се се пак и раздвоји, да се више не удаје, или да се помири са својим мужем); и муж да не пушта жену.

¹² А осталима говорим ја а не Господ: ако који брат има жену некрштену и она се приволи живети с њим, да је не оставља.

¹³ И жена ако има мужа некрштеног и он се приволи живети с њом, да га не оставља.

¹⁴ Јер се посвети муж некрштен женом крштеном, и посвети се жена некрштена од мужа крштеног; јер иначе деца ваша била би нечиста, а сад су света.

¹⁵ Ако ли се некрштени раздваја, нека се раздвоји; јер се брат или сестра у таквом догађају не зароби; јер нас на мир дозва Господ Бог.

¹⁶ Јер шта знаш, жено, да ако мужа спасеш? Или шта знаш, мужу, да ако жену спасеш?

¹⁷ Само као што је Бог разделио свакоме, и као што је сваког позвао Господ онако нека живи. И тако заповедам по свим црквама.

¹⁸ Је ли ко позват обреза, нека се не гради необреза; ако ли је ко позват необреза, нека се не обрезаје.

¹⁹ Обрезање је ништа, и необрезање је ништа; него држање заповести Божијих.

²⁰ Сваки нека остане у оном звању у коме је позван.

²¹ Јеси ли позван роб, не брини се; него ако и можеш свој бити, још радије буди.

²² Јер који је позван у Господу роб, слободњак је Господњи, тако и који је позван слободњак, роб је Христов.

²³ Купљени сте скупом, не будите робови људима.

²⁴ Сваки, браћо, у чему је ко позван у оном нека остане пред Господом.

²⁵ А за девојке немам заповести Господње, него дајем савет, као који сам помилован од Господа, да будем веран.

²⁶ Мислим дакле ово да ће бити добро за садашњу невољу да је човеку добро тако бити.

²⁷ Јеси ли се привезао за жену, не тражи да се разрешиш; јеси ли се одрешио од жене, не тражи жене.

²⁸ А ако ли се и ожениш, ниси сагрешио; и девојка ако се уда, није сагрешила: али ће имати такви невоље телесне; а ја вас жалим.

²⁹ А ово говорим, браћо, јер је остало време прекраћено, да ће и они који имају жене бити као они који немају;

³⁰ и који плачу као који не плачу; и који се радују као који се не радују; и који купују као који немају;

³¹ и који овај свет употребљавају као да га не употребљавају: јер пролази обличје овог света.

³² А ја хоћу да сте ви безбрижни. Ко је неожењен брине се за Господње, како ће угодити Господу;

³³ а који је ожењен брине се за светско, како ће угодити жени. Друго је жена, а друго је девојка.

³⁴ Која је неудата брине се за Господње, како ће угодити Господу, да буде света и телом и духом; а која је удата брине се за светско, како ће угодити мужу.

³⁵ А ово говорим на корист вама самим, не да вам наметнем замку на врат, него за лепу и пристojну службу Господу без сметње.

³⁶ Ако ли пак ко мисли да је срамота за његову девојку кад остане уседелица, и не може другачије бити, нека чини шта хоће, не греши ако се уда.

³⁷ А који стоји тврдо у срцу, и нема невоље, а има власт над својом вољом, и ово је расудио у срцу свом да задржи девојку, добро чини.

³⁸ Тако и онај који удаје своју девојку добро чини; али који не удаје боље чини.

³⁹ Жена је привезана законом докле јој год живи муж; а ако јој умре муж, слободна је за кога хоће да се уда, само у Господу.

⁴⁰ Али је блаженија ако остане тако по мом савету; јер мислим да и ја имам Духа Божијег.

8

О жртви идолима и о употреби хришћанске слободе без саблазни за ближње.

¹ А за месо што је клато идолима знамо, јер сви разум имамо. Разум, дакле, надима, а љубав поправља.

² Ако ли ко мисли да шта зна, не зна још ништа као што треба знати.

³ А ако ко љуби Бога, Бог га је научио.

⁴ А за јело идолских жртава, знамо да идол није ништа на свету, и да нема другог Бога осим једног.

⁵ Јер ако и има који се богови зову, или на небу или на земљи, као што има много богова и много господа:

⁶ Али ми имамо само једног Бога Оца, од ког је све, и ми у Њему, и једног Господа Исуса Христа, кроз ког је све, и ми кроза Њ.

⁷ Али нема свако разума; јер неки који још и сад мисле да су идоли нешто, као идолске жртве једу, и савест њихова, слаба будући, погани се.

⁸ Али јело нас не поставља пред Богом: јер нити ћемо бити већи ако једемо, ни мањи ако не једемо.

⁹ Али се чувајте да како ова слобода ваша не постане спотицање слабима.

¹⁰ Јер ако тебе, који имаш разум, види ко у идолској цркви где седиш за трпезом, неће ли његова савест, слаба будући, ослободити се да једе идолске жртве?

¹¹ И с твог разума погинуће слаби брат, за ког Христос умре.

¹² Тако кад се грешите о браћу, и бијете њихову слабу савест, о Христа се грешите.

¹³ Зато, ако јело саблажњава брата мог, нећу јести меса довека, да не саблазним брата свог.

9

Како апостол употребљава хришћанску слободу у својој служби. Треба се борити за нераспадљив венац.

¹ Нисам ли ја апостол? Нисам ли сам свој? Не видех ли ја Исуса Христа, Господа нашег? Нисте ли ви дело моје у Господу?

² Ако другима и нисам апостол, али вама јесам, јер сте ви печат мог апостолства у Господу.

³ Мој одговор онима који ме упитају ово је:

⁴ Еда ли немамо власти јести и пити?

⁵ Еда ли немамо власти сестру жену водити, као и остали апостоли, и браћа Господња, и Кифа?

⁶ Или један ја и Варнава немамо власти ово чинити?

⁷ Ко војује кад о свом трошку? Или ко сади виноград и од родова његових да не једе? Или ко пасе стадо и од млека стада да не једе?

⁸ Еда ли ово говорим по човеку? Не говори ли ово и закон?

⁹ Јер је у Мојсијевом закону написано: Да не завежеш уста вољу који врше. Еда ли се Бог брине за волове?

¹⁰ Или јамачно говори за нас? Јер се за нас написа: Који оре треба у надању да оре; и који врше у надању да ће добити од оног што врше.

¹¹ Када ми вама духовна сејасмо, је ли то шта велико ако ми вама телесна пожњемо?

¹² Кад се други мешају у вашу власт, а камоли не би ми?

Али не учинисмо по власти овој него све трпимо да не учинимо какву сметњу јеванђељу Христовом.

¹³ Не знате ли да они који чине свету службу од светиње се хране? И који олтару служе с олтаром деле?

¹⁴ Тако и Господ заповеди да они који јеванђеље проповедају од јеванђеља живе.

¹⁵ А ја то ниједно не учиних. И не пишем ово да тако буде за мене; јер бих волео умрети него да ко славу моју уништи.

¹⁶ Јер ако проповедам јеванђеље, нема ми хвале: јер ми је за невољу; и тешко мени ако јеванђеља не проповедам.

¹⁷ Ако дакле ово чиним од своје воље, плату имам; а ако ли чиним за невољу, служба ми је предата.

¹⁸ Каква ми је дакле плата? Да проповедајући јеванђеље учиним без плате јеванђеље Христово, да не чиним по својој власти у проповедању јеванђеља.

¹⁹ Јер премда сам слободан од свих, свима себе учиних робом, да их више придобијем.

²⁰ Јеврејима сам био као Јеврејин да Јевреје придобијем; онима који су под законом био сам као под законом, да придобијем оне који су под законом;

²¹ онима који су без закона био сам као без закона, премда нисам Богу без закона него сам у закону Христовом, да придобијем оне који су без закона.

²² Слабима био сам као слаб, да слабе придобијем; свима сам био све, да какогод спасем кога.

²³ А ово чиним за јеванђеље, да бих имао део у њему.

²⁴ Не знате ли да они што трче на трку, сви трче, а један добије дар? Тако трчите да добијете.

²⁵ Сваки пак који се бори од свега се уздржава: они дакле да добију распадљив венац, а ми нераспадљив.

²⁶ Ја дакле тако трчим, не као на непоуздано; тако се борим, не као онај који бије ветар;

²⁷ него морим тело своје и трудим да како сам другима проповедајући избачен не будем.

10

О телу и идолопоклонству. Заједница с Христом у хлебу и вину. Обзири савести.

¹ Али нећу вам затајити, браћо, да очеви наши сви под облаком бише, и сви кроз море прођоше;

² и сви се у Мојсија крстише у облаку и мору;

³ и сви једно јело духовно једоше;

⁴ и сви једно пиће духовно пише; јер пијаху од духовне стене која иђаше за њима: а стена беше Христос.

⁵ Али многи од њих не беху по Божијој вољи, јер бише побијени у пустињи.

⁶ А ово бише угледи нама, да ми не желимо зала, као и они што желеше.

⁷ Нити бивајте идолопоклоници, као неки од њих, као што стоји написано: Седоше људи да једу и да пију, и усташе да играју.

⁸ Нити да се курвамо, као неки од њих што се курваше, и паде их у један дан двадесет и три хиљаде.

⁹ Нити да кушамо Христа, као што неки од њих кушаше, и од змија изгибоше.

¹⁰ Нити да вичемо на Бога, као неки од њих што викаше, и изгибоше од крвника.

¹¹ Ово се пак све догађаше угледи њима, а написа се за науку нама, на које послерад света дође.

¹² Јер који мисли да стоји нека се чува да не падне.

¹³ Друго искушење не дође на вас осим човечијег; али је веран Бог који вас неће пустити да се искушате већма него што можете, него ће учинити с искушењем и крај, да можете поднети.

¹⁴ Зато, љубазна браћо моја, бежите од идолопоклонства.

¹⁵ Као мудрима говорим; судите ви шта говорим.

¹⁶ Чаша благослова коју благосиљамо није ли заједница крви Христове? Хлеб који ломимо није ли заједница тела Христовог?

¹⁷ Јер смо један хлеб, једно тело многи; јер сви у једном хлебу имамо заједницу.

¹⁸ Гледајте Израилља по телу: који једу жртве нису ли заједничари олтара?

¹⁹ Шта дакле говорим? Да је идол шта? Или идолска жртва да је шта?

²⁰ Није; него шта жртвују незнабошци, да ђаволима жртвују, а не Богу; а ја нећу да сте ви заједничари са ђаволима.

²¹ Не можете пити чаше Господње и чаше ђаволске; не можете имати заједницу у трпези Господњој и у трпези ђаволској.

²² Или да пркосимо Господу? Еда ли смо ми јачи од Њега?

²³ Све ми је слободно, али није све на корист; све ми је слободно, али све не иде на добро.

²⁴ Нико да не гледа шта је његово, него сваки да гледа шта је другог.

²⁵ Све што се продаје на месарници, једите, и ништа не испитујте савести ради;

²⁶ јер је Господња земља и шта је на њој.

²⁷ Ако ли вас ко од неверника позове, и хоћете ићи, једите све што се пред вас донесе, и не премишљајте ништа савести ради.

²⁸ Ако ли вам пак ко рече: Ово је идолска жртва, не једите ради оног који вам каже, и ради савести; јер је Господња земља и шта је на њој.

²⁹ Али не говорим за савест твоју, него другог; јер зашто да моју слободу суди савест другог?

³⁰ Ако ја с благодаћу уживам, зашто да се хули на мене за оно за шта ја захваљујем?

³¹ Ако дакле једете, ако ли пијете, ако ли шта друго чините, све на славу Божију чините.

³² Не будите на саблазан ни Јеврејима, ни Грцима, ни цркви Божијој,

³³ као што ја у свачему свима угађам, не тражећи своје користи него многих, да се спасу.

11

Како се треба молити и јести вечеру Господњу.

¹ Угледајте се на мене, као и ја на Христа.

² Хвалим вас пак, браћо, што све моје памтите и држите заповести као што вам предадох.

³ Али хоћу да знате да је свакоме мужу глава Христос; а муж је глава жени; а Бог је глава Христу.

⁴ Сваки муж који се с покривеном главом моли Богу или пророкује, срамоти главу своју.

⁵ И свака жена које се гологлава моли Богу или пророкује, срамоти главу своју; јер је свеједно као да је обријана.

⁶ Ако се, дакле, не покрива жена, нека се стриже; ако ли је ружно жени стрићи се или бријати се, нека се покрива.

⁷ Али муж да не покрива главу, јер је обличје и слава Божија; а жена је слава мужевља.

⁸ Јер није муж од жене него жена од мужа.

⁹ Јер муж није саздан жене ради него жена мужа ради.

¹⁰ Зато жена треба да има власт на глави, анђела ради.

¹¹ Али нити је муж без жене ни жена без мужа у Господу.

¹² Јер како је жена од мужа, тако је и муж из жене; а све је од Бога.

¹³ Сами међу собом судите је ли лепо да се жена гологлава моли Богу?

¹⁴ Или не учи ли вас и сама природа да је мужу срамота ако гаји дугачку косу;

¹⁵ а жени је слава ако гаји дугачку косу? Јер јој је коса дана место покривала.

¹⁶ Ако ли је ко свадљив, ми такав обичај немамо, нити цркве Божије.

¹⁷ Али ово заповедајући не хвалим да се не на боље него на горе сабирате.

18 Прво дакле кад се сабирате у цркву, чујем да имају распре међу вама, и нешто верујем од овог.

19 Јер треба и јереси да буду међу вама, да се покажу поштени који су међу вама.

20 А кад се скупите на једно место, не једе се вечера Господња.

21 Јер сваки своју вечеру узме најпре и једе, и тако један гладује а други се опија.

22 Еда ли дакле немате кућа да једете и пијете? Или не марите за цркву Божију, и срамотите оне који немају? Шта ћу вам рећи? Хоћу ли вас похвалити за то? Нећу.

23 Јер ја примих од Господа шта вам и предадох, да Господ Исус ону ноћ у коју биваше предан узео хлеб.

24 И захваливши преломи и рече: **Узмите, једите, ово је тело моје које се за вас ломи; ово чините мени за спомен.**

25 Тако и чашу, по вечери, говорећи: **Ова је чаша нови завет у мојој крви; ово чините, кад год пијете, мени за спомен.**

26 Јер кад год једете овај хлеб и чашу ову пијете, смрт Господњу обзнањујете, докле не дође.

27 Тако који недостојно једе овај хлеб или пије чашу Господњу, крив је телу и крви Господњој.

28 Али човек да испитује себе, па онда од хлеба да једе и од чаше да пије;

29 јер који недостојно једе и пије, суд себи једе и пије, не разликујући тела Господњег.

30 Зато су међу вама многи слаби и болесни, и довољно их спавају.

31 Јер кад бисмо себе расуђивали, не бисмо осуђени били.

32 Али кад смо суђени, наказује нас Господ, да се не осудимо са светом.

³³ Зато, браћо моја, кад се састајете да једете, ишчекујте један другог.

³⁴ Ако ли је ко гладан, нека једе код куће, да се на грех не састајете. А за остало уредићу кад дођем.

12

О духовним даровима и о њиховој употреби.

¹ А за духовне дарове нећу вам, браћо, затајити.

² Знате да, кад бејасте незнабошци, идосте к идолима безгласним, како вас вођаху.

³ Зато вам дајем на знање да нико ко духом Божијим говори неће рећи: Анатемате Исуса; и нико не може Исуса Господом назвати осим Духом Светим.

⁴ Дарови су различни, али је Дух један.

⁵ И различне су службе, али је један Господ.

⁶ И различне су силе, али је један Бог који чини све у свему.

⁷ А у свакоме се појављује Дух на корист;

⁸ јер једном се даје Духом реч премудрости; а другом реч разума по истом Духу;

⁹ а другом вера, тим истим Духом; а другом дар исцељивања, по том истом Духу;

¹⁰ а другом да чини чудеса, а другом пророштво, а другом да разликује духове, а другом различни језици, а другом да казује језике.

¹¹ А ово све чини један и тај исти Дух раздељујући по својој власти свакоме како хоће.

¹² Јер као што је тело једно и уде има многе, а сви уди једног тела, премда су многи, једно су тело: тако и Христос.

13 Јер једним духом ми се сви крстисмо у једно тело, били Јевреји, или Грци, или робови, или сами своји; и сви се једним Духом напојисмо.

14 Јер тело није један уд, него многи.

15 Ако каже нога; ја нисам рука, нисам од тела; еда ли зато није од тела?

16 И ако каже ухо; ја нисам око, нисам од тела; еда ли зато није од тела? Кад би све тело било око, где је чувење?

17 А кад би све било чувење, где је мирисање?

18 Али Бог постави све уде у телу како је кога хтео.

19 А кад би сви били један уд, где је тело?

20 Сад су пак многи уди, а једно тело.

21 Али око не може рећи руци: Не требаш ми; или опет глава ногама: Не требате ми.

22 Него још који се уди тела чине да су најслабији најпотребнији су.

23 И који нам се чине да су најсрамотнији на телу, на оне ударамо највећу част;

24 и непоштени наши уди највеће поштење имају; а поштени уди не требају. Али Бог сложи тело и најхућем уду даде највећу част,

25 да не буде распре у телу, него да се уди једнако брину један за другог.

26 И ако страда један уд, с њим страдају сви уди; а ако ли се један уд слави, с њим се радују сви уди.

27 А ви сте тело Христово, и уди међу собом.

28 И једне дакле постави Бог у цркви прво апостоле, друго пророке, треће учитеље, а потом чудотворце, онда дарове исцељивања, помагања, управљања, различне језике.

²⁹ Еда ли су сви апостоли? Еда ли су сви пророци? Еда ли су сви учитељи? Еда ли су сви чудотворци?

³⁰ Еда ли сви имају дарове исцељивања? Еда ли сви говоре језике? Еда ли сви казују?

³¹ Старајте се, пак, за веће дарове.

Па ћу вам још бољи пут показати.

13

О љубави.

¹ Ако језике човечије и анђеоске говорим а љубави немам, онда сам као звоно које звони, или прапорац који звечи.

² И ако имам пророштво и знам све тајне и сва знања, и ако имам сву веру да и горе премештам, а љубави немам, ништа сам.

³ И ако раздам све имање своје, и ако предам тело своје да се сажеже, а љубави немам, ништа ми не помаже.

⁴ Љубав дуго трпи, милокрвна је; љубав не завиди; љубав се не велича, не надима се,

⁵ не чини шта не ваља, не тражи своје, не срди се, не мисли о злу,

⁶ не радује се неправди, а радује се истини,

⁷ све сноси, све верује, свему се нада, све трпи.

⁸ Љубав никад не престаје, а пророштво ако ће и престати, језици ако ће умукнути, разума ако ће нестати.

⁹ Јер нешто знамо и нешто пророкујемо;

¹⁰ а кад дође савршено, онда ће престати шта је нешто.

¹¹ Кад ја бејох мало дете као дете говорих, као дете мишљах, као дете размишљах; а кад постадох човек, одбацих детињство.

¹² Тако сад видимо као кроз стакло, у загонетки, а онда ћемо лицем к лицу; сад познајем нешто, а онда ћу познати као што сам познат.

¹³ А сад остаје вера, нада, љубав, ово троје; али је љубав највећа међу њима.

14

О дару оних који говоре туђе језике и који пророкују, и о поретку у служби Богу.

¹ Држите се љубави, а старајте се за духовне дарове, а особито да пророкујете.

² Јер који говори језике, не говори људима него Богу: јер нико не слуша, а он духом говори тајне.

³ А који пророкује говори људима за поправљање и утеху и утврђење.

⁴ Јер који говори језике себе поправља, а који пророкује цркву поправља.

⁵ Али ја бих хтео да ви сви говорите језике, а још више да пророкујете: јер је већи онај који пророкује неголи који говори језике, већ ако ко казује, да се црква поправља.

⁶ А сад, браћо, ако дођем к вама језике говорећи, какву ћу корист учинити ако вам не говорим или у откривењу, или у разуму, или у пророштву, или у науци?

⁷ Као неке ствари бездушне које дају глас, била свирала или гусле, ако различан глас не дају, како ће се разумети шта се свира или гуди?

⁸ Јер ако труба да неразговетан глас, ко ће се приправити на бој?

⁹ Тако и ви ако неразумљиву реч кажете језиком, како ће се разумети шта говорите? Јер ћете говорити у ветар.

10 Има на свету Бог зна колико различних гласова, али ниједан није без значења.

11 Ако дакле не знам силу гласа, бићу немац оном коме говорим, и онај који говори биће мени немац.

12 Тако и ви, будући да се старате за духовне дарове, гледајте да будете онима богати који су на поправљање цркве.

13 Зато, који говори језиком нека се моли Богу да казује.

14 Јер ако се језиком молим Богу, мој се дух моли, а ум је мој без плода.

15 Шта ће се дакле чинити? Молићу се Богу духом, а молићу се и умом; хвалићу Бога духом, а хвалићу и умом.

16 Јер кад благословиш духом како ће онај који стоји место простака рећи „Амин” по твом благослову, кад не зна шта говориш?

17 Ти добро захваљујеш, али се други не поправља.

18 Хвала Богу мом што говорим језике већма од свих вас.

19 Али у цркви волим пет речи умом својим рећи, да се и други помогну, него хиљаду речи језиком.

20 Браћо! Не будите деца умом, него пакошћу детињите, а умом будите савршени.

21 У закону пише: Другим језицима и другим уснама говорићу народу овом, и ни тако ме неће послушати, говори Господ.

22 Зато су језици за знак не онима који верују, него који не верују; а пророштво не онима који не верују, него који верују.

23 Ако се дакле скуп црква сва на једно место, и сви узговорите језицима, а дођу и простаци, или неверници, неће ли рећи да сте полудели?

²⁴ А ако сви пророкују, и дође какав неверник или простак, буде покаран од свих и суђен од свих.

²⁵ И тако тајне срца његовог бивају јављене, и тако паднувши ничице поклониће се Богу, и казаће да је заиста Бог с вама.

²⁶ Шта ће се дакле чинити, браћо? Кад се сабирате сваки од вас има псалам, има науку, има језик, има откривење, има казивање; а све да бива на поправљање.

²⁷ Ако ко говори језиком, или по двојица, или највише по тројица и то поредом; а један да казује.

²⁸ Ако ли не буде никога да казује, нека ћути у цркви, а себи нека говори и Богу.

²⁹ А пророци два или три нека говоре, и други нека расуђују.

³⁰ Ако ли се открије шта другом који седи, нека чека док први ућути.

³¹ Јер можете пророковати сви, један по један, да се сви уче и сви да се теше.

³² И духови пророчки покуравају се пророцима;

³³ јер Бог није Бог буне, него мира, као по свим црквама светих.

³⁴ Жене ваше да ћуте у црквама; јер се њима не допусти да говоре, него да слушају, као што и закон говори.

³⁵ Ако ли хоће чему да се науче, код куће мужеве своје нека питају; јер је ружно жени да говори у цркви.

³⁶ Еда ли од вас реч Божија изиђе? Или самим вама дође?

³⁷ Ако ко мисли да је пророк или духован, нека разуме шта вам пишем, јер су Господње заповести.

³⁸ Ако ли ко не разуме, нека не разуме.

³⁹ Зато, браћо моја, старајте се да пророкујете, и не забрањујте говорити језицима.

⁴⁰ А све нека бива поштено и уредно.

15

О васкрсењу мртвих.

¹ Али вам напомињем, браћо, јеванђеље, које вам објавих, које и примисте, у коме и стојите.

² Којим се и спасавате, ако држите како вам објавих; већ ако да узалуд веровасте.

³ Јер вам најпре предадох шта и примих да Христос умре за грехе наше, по писму,

⁴ и да би укопан, и да уста трећи дан, по писму,

⁵ и да се јави Кифи, потом једанаесторици апостола;

⁶ а потом Га видеше једном више од пет стотина браће, од којих многи живе и сад, а неки и помреше;

⁷ а потом се јави Јакову, па онда свима апостолима;

⁸ а после свих јави се и мени као каквом недоношчету.

⁹ Јер ја сам најмлађи међу апостолима, који нисам достојан назвати се апостол, јер гоних цркву Божију.

¹⁰ Али по благодати Божијој јесам шта јесам, и благодат Његова што је у мени не оста празна, него се потрудох више од свих њих, али не ја него благодат Божија која је са мнош.

¹¹ Био дакле ја или они, тако проповедамо, и тако веровасте.

12 А ако се Христос проповеда да устаде из мртвих, како говоре неки међу вама да нема васкрсења мртвих?

13 И ако нема васкрсења мртвих, то ни Христос не уста.

14 А ако Христос не уста, узалуд дакле проповедање наше, а узалуд и вера ваша.

15 А налазимо се и лажни сведоци Божији што сведочимо на Бога да васкрсе Христа, ког не васкрсе кад мртви не устају.

16 Јер ако мртви не устају, ни Христос не уста.

17 А ако Христос не уста, узалуд вера ваша; још сте у гресима својим.

18 Дакле, и они који помреше у Христу, изгибоше.

19 И ако се само у овом животу уздамо у Христа, најнесрећнији смо од свих људи.

20 Али Христос уста из мртвих, и би новина онима који умреше.

21 Јер будући да кроз човека би смрт, кроз човека и васкрсење мртвих.

22 Јер како по Адаму сви умиру, тако ће и по Христу сви оживети.

23 Али сваки у свом реду: новина Христос; а потом они који вероваше Христу о Његовом доласку;

24 онда крај, кад преда царство Богу и Оцу, и кад укине свако поглаварство и сваку власт и силу.

25 Јер Њему ваља царовати докле не положи све непријатеље своје под ноге своје.

26 А последњи ће се непријатељ укинути, смрт.

27 Јер све покори под ноге Његове. Али кад вели да је све Њему покорено, показује се да је осим Оног који Му покори све.

²⁸ А кад Му све покори, онда ће се и сам Син покорити Оном који Му све покори, да буде Бог све у свему.

²⁹ Шта, дакле, чине они који се крсте мртвих ради? Кад мртви јамачно не устају, што се и крштавају мртвих ради?

³⁰ И ми, зашто подносимо муке и невоље сваки час?

³¹ Сваки дан умирем, тако ми, браћо, ваше славе, коју имам у Христу Исусу Господу нашем.

³² Јер ако сам се по човеку борио са зверовима у Ефесу, каква ми је корист ако мртви не устају? Да једемо и пијемо, јер ћемо сутра умрети.

³³ Не варајте се: зли разговори кваре добре обичаје.

³⁴ Отрезните се једанпут као што треба, и не грешите; јер неки не знају за Бога, на срамоту вама кажем.

³⁵ Али ће вам рећи ко: Како ће устати мртви? И у каквом ће телу доћи?

³⁶ Безумнице! То што сејеш неће оживети ако не умре.

³⁷ И што сејеш не сејеш тело које ће бити, него голо зрно, било пшенично или друго како.

³⁸ А Бог му даје тело како хоће, и сваком семену своје тело.

³⁹ Није свако тело једно тело, него је друго тело човечије, а друго скотско, а друго рибље, а друго птичије.

⁴⁰ И имају телеса небеска и телеса земаљска: али је друга слава небеским, а друга земаљским.

⁴¹ Друга је слава сунцу, а друга слава месецу, и друга слава звездама; јер се звезда од звезде разликује у слави.

⁴² Тако и васкрсење мртвих: сеје се за распадљивост, а устаје за нераспадљивост;

⁴³ сеје се у срамоти, а устаје у слави; сеје се у слабости, а устаје у сили;

⁴⁴ сеје се тело телесно, а устаје тело духовно. Има тело телесно, и има тело духовно.

⁴⁵ Тако је и писано: Први човек Адам постаде у телесном животу, а последњи Адам у духу који оживљује.

⁴⁶ Али духовно тело није прво, него телесно, па онда духовно.

⁴⁷ Први је човек од земље, земљан; други је човек Господ с неба.

⁴⁸ Какав је земљани такви су и земљани; и какав је небески такви су и небески.

⁴⁹ И како носимо обличје земљаног тако ћемо носити и обличје небеског.

⁵⁰ А ово говорим, браћо, да тело и крв не могу наследити царство Божије, нити распадљивост нераспадљивости наслеђује.

⁵¹ Ево вам казујем тајну: јер сви нећемо помрети, а сви ћемо се претворити.

⁵² Уједанпут, у тренућу ока у последњој труби; јер ће затрубити и мртви ће устати нераспадљиви, и ми ћемо се претворити.

⁵³ Јер ово распадљиво треба да се обуче у нераспадљивост, и ово смртно да се обуче у бесмртност.

⁵⁴ А кад се ово распадљиво обуче у нераспадљивост и ово се смртно обуче у бесмртност, онда ће се збити она реч што је написана:

Победа прождре смрт.

⁵⁵ Где ти је, смрти, жалац?
Где ти је, пакле, победа?

⁵⁶ А жалац је смрти грех, а сила је греха закон.

⁵⁷ А Богу хвала који нам даде победу кроз Господа нашег Исуса Христа.

⁵⁸ Зато, браћо моја љубазна, будите тврди, не дајте се помакнути, и напредујте једнако у делу Господњем знајући да труд ваш није узалуд пред Господом.

16

О скупљању помоћи за сиромашне хришћане у Јерусалиму. Препорука за Тимотија. Опомене. Поздрави и завршне речи.

¹ А за милостињу светима, као што уредих по црквама галатијским онако и ви чините.

² Сваки први дан недеље нека сваки од вас оставља код себе и скупља колико може, да не бивају збирања кад дођем.

³ А кад дођем, које нађете за вредне оне ћу с посланицама послати у Јерусалим нека однесу вашу помоћ.

⁴ А ако буде вредно да и ја идем, поћи ће са мном.

⁵ А к вама ћу доћи кад прођем Македонију, јер ћу проћи кроз Македонију.

⁶ А у вас може бити да ћу се забавити, или и зимовати, да ме ви пратите куд пођем.

⁷ Сад вас у пролажењу нећу видети, а надам се неко време остати код вас, ако Господ допусти.

⁸ А у Ефесу ћу остати до Тројичина дне;

⁹ јер ми се отворише велика и богата врата, и противника има много.

¹⁰ А ако дође Тимотије, гледајте да буде код вас без страха; јер он ради дело Господње као и ја.

¹¹ Да га нико, дакле, не презре, него га испратите с миром да дође к мени; јер га чекам с браћом.

¹² А за брата Апола, много га молих да дође к вама с браћом: и никако не беше му воља да сад дође; али ће доћи кад имадбуде кад.

¹³ Пазите, стојте у вери, мушки се држите, утврђујте се.

¹⁴ Све да вам бива у љубави.

¹⁵ Молим вас, пак, браћо, знате дом Стефанин да је новина од Ахаје, и на служење светима одреди се;

¹⁶ да сте и ви покорни таквима, и свакоме који помаже и труди се.

¹⁷ Али се обрадовах доласку Стефанином и Фортунатовом и Ахајиковом, јер ми они надокнадише што сам био без вас;

¹⁸ јер умирише дух мој и ваш. Препознајте, дакле, такве.

¹⁹ Поздрављају вас цркве азијске. Поздрављају вас у Господу много Акила и Прискила с домашњом својом црквом.

²⁰ Поздрављају вас браћа сва. Поздравите један другог целивом светим.

²¹ Поздрављам вас ја, Павле својом руком.

²² Ако ко не љуби Господа Исуса Христа да буде проклет, маран ата.

²³ Благодат Господа нашег Исуса Христа с вама;

²⁴ и љубав моја са свима вама у Христу Исусу. Амин.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8